

3. И Иоанна жена-та на Хуза, настойникъ-тъ Иродовъ, и Сусанна, и други много, които му слугувахъ отъ свой-тъ си имотъ.

4. И понеже ся стичаше народъ много, и идяхъ при него отъ всякой градъ, рече съ притчъ :

5. Излѣзе сѣятель-тъ да сѣе сѣме-то си ; и когато сѣяше, едно паднѣ край пѣть-тъ, и затѣпка ся, и птици-тъ небесны го озобахъ.

6. А друго паднѣ на камѣкъ, и като изникнѣ, изсѣхнѣ, защото нѣмаше влагъ.

7. Друго пакъ паднѣ въ срѣдъ трѣнїе-тъ, и като порастохъ трѣнїе-тъ заглушихъ го.

8. А друго паднѣ на добрѣ-тъ земѣ, и като израсте, стори плодъ стократенъ. Това като говоряше възгласи : Който има уши да слуша, нека слуша.

9. Попытахъ го ученици-тъ и казувахъ : Що значи тая притча ?

10. А той рече : Вамъ е дадено да познаете тайны-тъ на царство-то Божїе ; а на други-тъ *ся проповѣдува* съ притчы, што гледаѣще да не видятъ и слушаѣще да не разумѣватъ.

11. И тя е притча-та. Сѣме-то е слово-то Божїе :

12. А *посѣяно-то* край пѣть-тъ сж които слушатъ ; слѣдъ това идува дяволъ-тъ, и отнема слово-то отъ сърдце-то имъ, да не бы да повѣруватъ и ся спасѣтъ.

13. А което на камѣкъ-тъ, сж *онѣзи*, които кога чуѣтъ, съ радость прїематъ слово-то ; и тѣ корень нѣматъ ; които за *малко* врѣме вѣруватъ, и во врѣме на напасть отстѣпватъ.

14. А паднѣло-то въ трѣнїе-тъ, тѣ сж *онѣзи* които сж слушали, и отъ грыжи и богатства и сласти житейскы, отхождатъ, и заглухнуватъ и не приносятъ плодъ.

15. А което на добрѣ-тъ земѣ, тѣ сж *онѣзи*, които чуѣтъ слово-то, държатъ го въ добро и благо сърдце, и приносятъ плодъ въ тѣрпѣнїе.